

Hr. Søren Hansen siger, at man kan ikke give de oplysninger, fordi det er en verserende sag, det er en sag, der kører i øjeblikket. Det er fuldstændig rigtigt, at den sag kørte fra 1999, fordi nogle partier herinde i Folketinget krævede, at Justitsministeriet gik aktivt ind i den sag; men sagen kørte ikke før 1999, sagen kørte først efter, at Folketinget gjorde en indsats for at få gjort noget.

Der er så bare det at sige til det, at dér har man på det tidspunkt, hvor der var ansøgninger om aktindsigt, ikke villet give den, selv om sagen ikke var verserende. Selv om sagen ikke var verserende, ville man ikke give den her aktindsigt. Og man ser på lignende vis et stort antal sager. Vi ser sagerne omkring tyskerbørnene, hvor der heller ikke kan gives aktindsigt fra myndighedernes side. Vi ser andre sager, hvor man ikke overholder de frister, man skal, fra Rigsarkivets side og fra ministeriernes side, og der er påtaler til ministerierne osv.

Det her retter ikke op på det, og det er det, jeg efterlyser: Hvor er det, der rettes op på det i det nye forslag til vedtagelse, som hr. Søren Hansen fremsætter?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Når hr. Søren Hansen henviser til spørgsmålet om beskyttelse af enkeltpersoner som grundlaget for, at man ikke kan få aktindsigt, så er det meget interessant, for alt handler jo et eller andet sted om enkeltpersoner. Og jeg er sikker på, at Udenrigsministeriet kan forklare, at grundlaget for, at det ikke giver aktindsigt i, hvordan man forholdt sig til Abessinien i 1935, formentlig også har noget at gøre med enkeltpersoner, ligesom man forsøgte det fra Udlændingestyrelsens side i forbindelse med udlevering af jøderne. Det var også et spørgsmål om hensynet til enkeltpersoner.

Det er jo derfor, det er så interessant at få fastslået: Hvad menes der med »i videst muligt omfang«? Betyder det i virkeligheden noget? Dér er det altså ikke særlig klart fra hr. Søren Hansens side, og jeg vil godt bede hr. Søren Hansen om at klargøre det, og jeg vil godt bede ministeren om at klargøre det:

Hvis det her forslag bliver vedtaget, sker der så en konkret ændring i forhold til, hvordan tingene foregår i dag? Sker der en helt konkret ændring? Bliver der videre adgang, end der er i dag? Det svar må vi da have. Ellers er det jo bare en pose tom luft, vi vedtager, hvorimod

det forslag, som vi ville gå i retning af, selvfølgelig var, at der var mulighed, åben adgang, men at der kunne være nogle begrænsninger med hensyn til, hvad man kunne få lov at offentliggøre, med henblik på at beskytte enkeltpersoner.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er lige for at komme ind til benet af, hvad det egentlig er, der står i arkivloven. Man kan faktisk godt få dispensation til ikkertilgængelige sager, også om personspørgsmål. Det, der ikke kan offentliggøres – og det synes jeg alle må have almindelig forståelse for – er personfølsomme oplysninger. Det vil sige, at hvis en person, som man får adgang til en sag omkring, har haft en eller anden sygdom eller lignende, som er fuldstændig uden relevans for en historisk forskning, ja, så er det klart, at så må man ikke offentliggøre det. Det kan også være navne, man ikke må offentliggøre, men man må godt se selve sagerne. Og det er klart, at i en række af de eksempler, hvor der har været givet afslag tidligere, vil der med den her vedtagelse jo skulle kunne laves en ny ansøgning med den nye liberale fortolkning, hvor der står, at alle dokumenter skal frem.

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om det ikke er sådan, at den liberale fortolkning af arkivloven skal forstås sådan, at det er alle dokumenter om holocaust og besættelsestiden, der skal frem. Det er klart, at der kan være helt andre spørgsmål, som ikke vedrører holocaust og besættelsestiden, men det er jo ikke det, dagens debat vedrører.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Søren Hansen bekræfter Ole Sohns udlægning, men refererer så straks til gældende regler. Og gældende regler har jo i et utal af tilfælde ført til afslag. Derfor er det altså ikke tilstrækkeligt at få et tilsagn fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg er nødt til at få en udlægning fra ministeren.

Er det, hr. Ole Sohn sagde heroppefra før, dækkende for ministerens opfattelse af, hvad der ligger i den her vedtagelse, og kan vi få garanti fra ministeren om, at praksis ændres efter den her vedtagelse? Kan vi få sikkerhed for, at praksis ændres, hvis det, der ligger her på bordet, vedtages?